

lem ikke har kunnet overse disse forskellige Momenter, hvad man jo kun kan, naar man studerer de forskellige Befalinger, der ere givne med Hensyn til Tjenestomgangen i de forskellige Aar; men ligesom jeg har glædet mig over, at det ærede Medlem har fremsat sin Tvivl, saaledes kan det kun være mig en Tilfredsstillelse at have faaet Beslighed til at berolige ham i denne Henseende. Det staar derfor for mig som aldeles utvivlsomt, at det maa erkendes som logisk og matematisk rigtigt, at naar Rekrutantallet stiger, maa Tjenestedagenes Antal ogsaa stige, og saa maa Udgiften til Lønninger ligeledes stige, og naar der sker en Formindskelse i Rekrutantallet, sker der en tilsvarende Formindskelse i Tjenestedagenes Antal, og der sker en tilsvarende Formindskelse i Udgifterne dertil. Man kan ikke af de enkelte Statsregnskaber saadan uden videre tage nogle Tal frem, og fordi det viser sig, at man ikke kan se Beparelsen derpaa, slutte, at den ikke har fundet Sted. Nej, man kan kun slutte noget ud af Statsregnskaberne med Hensyn til dette, naar man sammenligner dem med de faktiske Forhold, saaledes som disse have udviklet sig. Jeg tillod mig i mit første Foredrag at nævne Aaret 1893—94, hvor der var en Stigning, og hvor desuden var exceptionelle Forhold, der forøgede Stigningen. Det maa altsaa erkendes, at naar det viser sig, at man paa et Statsregnskab ikke fuldt ud kan se, hvorledes Stigningen har været, maa man referere til de administrative Bestemmelser, der ere truffene. Men naar der er en absolut Stigning i Tjenestedagenes Antal, kan man deraf drage den Slutning, at da der har været konstante Rekrutantal for de andre Aars Bedkommende, maa det hovedsagelig stamme fra, at Godfolket har faaet en større Rekrutstyrke. Jeg har derfor ikke villet undlade at fremsætte disse Bemærkninger over for det ærede Medlem, men jeg beder det høje Ting at undskylde, at jeg er kommen til at trætte det med en hel Del Talstørrelser, som ikke kunne forudsættes at have større Interesse for alle Medlemmer.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fingervæb): Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) saa en Slags Angreb paa tidligere Lønningsudvalg i den Maade, hvorpaa Forslaget om Lønningsstillæg til Post- og Telegrafbudene er fremsat. Det har slet ikke været tilfaldet og vil heller ikke i Virkeligheden findes at være Tilfældet. Det, man har gjort, er ganske simpelt at minde om Regeringens oprindelige Forslag, som nu kommer igen i Form af en Lønningsfor-

højelse, fordi Folketinget i sin Tid efter Forslag af det vedkommende Udvalg nedsatte Lønningerne med de 100 Kr., som det ærede Medlem talte om. Det ærede Medlem var bange for Ansættelsen af nogle Postekspeditører i Form af Kontrolører, han frygtede for, at der derved kunde ske Uret. Det kan meget let afværiges; man behøver ikke at tage den Mand, der staar som ældst ved det vedkommende Poststed, det komme vi nok ud over, naar der ikke er andet i Vejen. Det ærede Medlem omtalte endelig for Postvæsenets Vedkommende som mindre heldig Foreningen af forskellige Bestillinger paa forskellige Steder i Nordsjælland, f. Eks. i Klampenborg. Naar det ærede Medlem følger saa nøje med den Slags Forhold, vil det ikke være ham ukendt, at man stræber efter at komme bort fra denne Forening af Stillinger, hvor det nogenlunde fornuftigt kan lade sig gøre, hvor der er tilstrækkeligt Arbejde til, at der fornuftigvis kan ansættes en særlig Postekspedient. Det ærede Medlem fra Nybøbing (Clausen) og tillige et andet æret Medlem være inde paa Bygnings-spørgsmaalet i Nybøbing om Opførelsen af et Posthus, som er foreslaaet. Der er foreslaaet et Posthus bygget paa selve Stationen, og det ærede Medlem spurgte, hvorfor man ikke havde foreslaaet at bygge en Bolig til Postmesteren, foruden at den mulig kunde være Tale om at flytte Postekspeditionen bort fra Stationen et andet Sted hen. Det kan der ganske vist. Det Spørgsmaal staar noget i Forbindelse med en Udvidelse af Stationsbygningen i Nybøbing paa Falster, som ret vel kan trænge til det. Men jeg plejer ikke at saa mindre behagelige Tiltaler, fordi jeg lader være at foreslaa Bygninger og Udvidelser af Stationer. Her lyder Kåster nok om, at man er for flod med at bygge for mange og ny Stationer. Her kunne nu ærede Medlemmer se, at der kommer to ærede Medlemmer, ikke blot det ærede Medlem, der er vaigt paa Stedet, thi det ere vi vante til, men ogsaa et ganske fremmed Medlem og siger, at det er stammeligt, at man ikke bygger mere paa det paagældende Sted. Det er kun et Bevis for, at Ministeren har været nøjeregnende og økonomisk, jeg mener rigtignok ogsaa, at det kan gaa et lille Stykke endnu paa det vedkommende Sted. Man maa dog i en nær Fremtid sikkert komme til at ombygge den Station, og saa kan der være Tale om at benytte de Bygninger, der nu benyttes til Postekspedition, paa anden Maade og flytte Posthuset et andet Sted hen i Nærheden eller længere bort. Den nuværende Posthusbygning anser jeg det for ganske umuligt at blive staaende